

## Mgr. Ludmila Kitzlerová - Životopis

Paní Ludmila Kitzlerová se narodila 21.12.1944 ve Zlíně (tehdejší Gottwaldov). Do pěti let žila s rodiči v Otrokovicích a pak se přestěhovali do Studánky u Aše, kde zůstali do jejích patnácti let. Následně se přestěhovali do Písku, kde navštěvovala gymnázium, na kterém také odmaturovala. Po maturitě nastoupila na pedagogickou fakultu v Českých Budějovicích, kde vystudovala český jazyk a tělocvik. Po studiích začala působit jako učitelka na základní škole Na Tavírně v Českém Krumlově. Postupně prošla jako pedagog dalšími krumlovskými školami, konkrétně ZŠ v Horní ulici, na Plešivci a nakonec zůstala ve škole Dukelských hrdinů, dnešní ZŠ Linecká. Po sametové revoluci se mohla ucházet o místo ředitelky školy, které získala, a působila zde jako ředitelka jedenáct let až do důchodu.

Její dětství bylo plné pohybu a pohyb zůstal základním stavebním prvkem celého jejího života. Od malička běhala, později se věnovala přespolnímu běhu, pravidelně chodila cvičit do sokolovny, závodně hrála házenou a věnovala se gymnastice. Její všestrannost se projevovala od malička, kdy se, kromě sportu, věnovala recitaci, tanci, hře na klavír v Lidové škole umění a později ochotnickému divadlu.

Otec paní Kitzlerové byl nestraník a po roce 1948 pomáhal lidem dostat se přes hranice tehdejšího komunistického Československa. Jeho činnost však sledovala STB, která ho v roce 1951 zatkla. Byl odsouzen na dvanáct let. Ve vězení strávil celých devět let, tzn., že domů se vrátil v roce 1960. Prošel vězením v Aši, v Chebu, v Karlových Varech, v Jáchymově v uranových dolech, a nakonec skončil v Příbrami v táboře Bytíz, kde byl největší z uranových dolů na území Československa. Rodina jej mohla navštěvovat jednou ročně a jejich návštěvy byly ostře monitorovány, byl zakázán fyzický kontakt a byla určena témata k hovoru, který byl neustále kontrolován. Těžká práce v uranových dolech se zásadně podepsala na jeho zdraví. Zemřel v šedesáti osmi letech na rakovinu.

Veškerá tíha zodpovědnosti za uživení a vzdělání dětí byla na matce paní Kitzlerové. Pracovala dvanáct hodin denně a díky tomu byla schopna rodinu zajistit. Její silná vůle a odhodlání zajistit dětem řádné vzdělání, i přes fakt, že byli pro tehdejší politický režim nevyhovující, byla korunována úspěchem. Podařilo se jí syna i dceru dostat na střední školu.

S manželem Lubošem žije paní Kitzlerová stále v Českém Krumlově, kde si spokojeně užívá důchod. Zůstala celoživotní nadšenou sokolkou a díky tomu získala nejvyšší možné ocenění - Zlatého Tyrše. V dospělém věku v duchu Sokola cvičila ženy, nadále se věnuje turistice, nyní již omezeně a věnuje se výuce country tanců. Za své nadšení a činnost obdržela za rok 2023 Cenu města Český Krumlov.